

LEGUJABB.

BERLIN: A Wolff-ügynökség jelenti november 4-én este: A franciák és angoloknak több mint 60 kilométer széles fronton megkísérelt áttörése meghibásult. Auersnoy és Landrecies között tartalékaink fogták föl a lökést. A front többi részén az első vonalban küzdő csapataink állították meg az ellenség rohamait.

BERLIN: *Hivatalosan* jelentik: Anglia körüli elzárt területen elsüllyesztettek tenger-alattjáróink negyvenhatezer bruttó tonna hajóteret. Csaknem valamennyi elsüllyesztett hajó nagyon megterhelt gőzös volt, amelyek az angol kikötő felé tartottak. Két tartály gőzös is volt köztük. A *tengerészeti vezérkar főnöke*.

BÉCS: Hágai távirat szerint Komotau városára tegnap kihirdették az ostromállapotot, mert a tömeg közé vegyült csőcselék a külvárosok raktárait fosztogatta és a kinestári zöldségtelepet elpusztította.

Az új cipőgyár.

Sietek Rózsa Mihály urnak a Szeged és Vidékében hétfőn este, a Szegeden létesítendő cipőgyár ügyében megjelent cikkére néhány helyreigazító felvilágosítást adni, nehogy kezdettől végig téves és helytelen adatai, valamint egész érvelése közönségünket félrevezessék és a kedd délutáni közgyűlés hangulatát befolyásolják.

Elsősorban is számadatait igazítom helyre, csodálkozva egyúttal azon, hogy Rózsa ur olyan kézzelfoghatóan téves adatokkal lép a közönség elé.

A szendán megtartott gyáripari bizottsági ülés éppen az én indítványomra — hogy tudniillik az újjonnan jelentkező vállalatoknak adjunk ugyan minden helyes és lehető támogatást, de ne adjunk különösen aránytalanul több telket, mint amennyire szükségük van, csak 3000 négyszögöl területet szavazott meg a cipőgyárnak és mivel ott, ahol a cipőgyár épülni akar, 1 négyszögöl terület még ma is legfőbb 20 koronára tehető, a telek értéke 60.000 korona.

Megszavazott továbbá a gyáripari bizottság minden munkás után 35 korona évi szubvenciót, maximálisan azonban 10.000 koronát 10 évre, ami tehát, ha a gyár mindjárt az első évben 300 munkással dolgozna, 10 év alatt 100.000 koronát tenne ki.

A városi téglagyár termelvényeinek saját előállítás költségein való átengedését áldozatnak a város részéről egyáltalán nem tekinthetem, a világításra vonatkozólag pedig a bizottság, amelynek határozatával a tanács a közgyűlés elé lép, konkrét ígéretet egyáltalán nem tett. A cipő- és csizmaszövetkezet ügye az újjonnan létesítendő cipőgyár ügyét egyáltalán nem érinti, mert — eltekintve attól, hogy Csehországban sokkal kisebb városokban, mint Szeged, két-három, de öt cipőgyár is van egy helyen, amely mind prosperál, — éppen a gyáripari bizottság, tekintve azon nagy érdemeit, amelyet a cipőszövetkezet városunk ipara keretében szerzett, kimondotta már most azt, hogy mindazon kedvezményeket, amelyeket a Bondy-gyárnak ad, már eleve biztosítja a cipőszövetkezetnek is hasonló kezdeményezés esetén.

Ami pedig azt illeti, hogy Rózsa ur a Bondy-céget nem ismeri, a Kereskedelmi és Iparkamarában megkaphatta volna a megfelelő információkat, amelyeket a kamara a Bondy-cég kérvényének benyújtásakor a város tanácsa elé terjesztett.

Ne kezdjük hát a háború utáni iparakezdeményezést — amelyre oly soká készültünk — azzal, hogy az ily felületes bírálattal akadályozzuk

meg az első vállalat itt való letelepedését, amelyet nem is könnyen, több magyar város erőlködésével szemben ide tudtunk hozni.

Wimmer Fülöp.

A Szeged és Vidékében Rózsa Mihály ur fenti gyár alakulásáról ír és a következő megállapításokra jut:

1. Az alapítók ismeretlenek.
2. A várostól 1.000.000 korona szubvenciót kérnek.
3. A szegedi csizma- és cipőgyár fejlődését veszélyeztetik.

Mintán magam Szeged város iparosítását előmozdítandó, fáradoztam és fáradozom azon, hogy a cipőgyár Szegeden és nem másutt létesüljön, a következőket tartom szükségesnek megjegyezni:

1. Az alapítók nem ismeretlenek, akit érdekel, vagyoni viszonyokról bármely pesti intézettől kaphat felvilágosítást. Rózsa Mihály ur előtt legkevesebb lehetnek ismeretlenek, hiszen velük tárgyalt közbenjöttemmel a volt Pálffy-gyár eladását illetőleg, csak hogy ők, már mint Bondyék, egy millió kétszáz ezer koronát sokalltak oly objektumért, amely nemrég 260.000 koronát ért. Egyébként a részvény-társaság alaptőkéjét befizetik, amint a várossal rendben vannak; Bondyék szakértelmét pedig bármely bírós igazolhatja.

2. Hogy mit kérnek a várostól, az nem fontos, fontos az, hogy a város gyáriparra tegyen szert, még ha drágán is, mert minden befektetése busásan megtérül. De ha kicsinyeskedünk, akkor Szeged mindig csak lesz.

3. A fennálló cipőszövetkezetet az új gyár fejlődésében nem gátolhatja. Ha így gondoskodnának másutt is, akkor Németország egyes helyein nem lehetne több egyforma ipart termelő gyár. Pirinaseuz városában 300 cipőgyár van és fejlődik. A cipőszövetkezet is fejlődhet, sőt fejlődik, mert csak így lehet Szeged is valaha ipari gócpont.

Gál Miksa.

A nagy probléma.

A belső nagy átalakulás e korszakalkotó napjaiban, mikor a történelmi események idő mutatója órák alatt hónapokat s napok alatt éveket halad előre, a boldogabb jövőt ígérő programalkotások és a változás okozta megvázkódások százezer teendője közt sem lehet megelégedezni egy ténnyel, mely mint elsődlegesen fontos teendő súlyos mementóként már előre fenyeget. Nem vitatható, hogy e napoknak órák alatt végbement belső evolúciója az itthonlevő polgárságnak, az itthon volt civil emberek akarásának, eszének, kezének, munkájának születte, eredménye lett, támogatva az ugyancsak itthon volt katonaság egyetértő vágyakozása és esatlakozott erőnyújtása által.

De ez óráig a front szavát még nem hallottatok idehaza! Nem ért még ide, az a bizonyára minden itthoni mámorot is tulharsógó nagy felszabaduló üdvívalgas, mely még az itthoninál is fokozottabban kiált egy békés, boldog, nyugalmas jövő után. Millió toroknak ordítása, az eddig némaságra kényszerült millióknak epekedő vágyódása, szent nagy akarása, elkeseredett kívánczósága az otthon, a munka, a megbecsülés, az emberi mívolt után! Az itthon fáradó, szenvedő, felszabadulást remélő magyar polgárság lelkesült mámorában sem feledheti s nem tagadhatja egy percre sem, hogy milliónyi magyar ember — az ország színe, java, férfiereje még nincs itthon, az eseményektől s azok színhelyétől távol, még idegen országok hegy-völgyein áll, vagy fáradt, sebzett lábjaival végtelen országutakat tapos. Nem hallatta hangját még itthon ez a milliónyi drága sok jó magyar, akik hosszú ötven hónap óta Doberdók meg Monte Tombák magyar véráztatta idegen földjét védték hűségese, szent magyar becsületességgel, kik kivétel nélkül minden emberi mívoltból jártak ötven hónapja a szenvedések kálváriáját, amiről beszélni nem, csak imádkozni lehet.

Ők még nem hallatták szavukat, de nem hallatták a sokféle programszerkesztésnél, a jobb jövőt elképzelő tervezetéseknél *kívánságaikat, követeléseiket sem*.

A hazatérő front kívánsága, követelése a nemzettel szemben! Az ötven hónap utáni elszámolás, millió torok kiáltása: „Adjatok újra otthon munkát, kenyeret, felöltőt, tüzreválót, adjatok vissza újra emberi életésem lehetőségeit.”

Ez a nagy probléma! Ez a mának legnagyobb feladata, legégetőbb gondja, legsürgősebb teendője és legelső kötelessége! Aki a fronton, közöttük élt, velük szenvedett, hazavágyó sóhajukat hallgatta s ezer vészben edzett nagy férfiembernek gyerekes könnyeit szánta, — tudja csak, érzi és előrelátja, hogy mennyire hangosan követelő lesz, hogyan bömböl majd a hosszú kényszerült némaság után e millió torok, hogyan nyulik majd kérésre, aztán követelésre millió fegyverhez szokott kar és mily elszántan gondolkodik az ölésre nevelt millió agyvelő! Aki négy, hét, meg nyolc esztendeje katona, aki a harcerek gránátjainak rémes süvítéseit hallgatta, az tudja, érzi, hiszi, úgy gondolkodik, odakinn csak süttogta, de itthon ordítani fogja, hogy a sors nem lehet annyira igazságtalan, a haza annyira hálátlan, hogy míg az itthonmaradotoknak a testi épség és életbiztonság, a puha ágy és meleg szoba mellett az anyagi gyarapodás ezer lehetőségeit is megadta, — addig az, ki nem tudta soha, hogy az eljövendő öt pere élete még számára — itthon elrombolt otthon, vagy hajléktalan családot, elesigázott asszonyt, meg sápadt gyereket találjon s ne tudja, hogy mihez fogjon holnap!

Az igazság, a belső rend, a beilleszkedés, a megértés, az új átalakulás nagy érdekeiért be kell látni, *előre el kell készülni*, hogy a millió nagy hazatérése nemcsak a vágyva várt viszontlátás örömmel lehet csupán, de a jogos jutalmazás, az igazságos kielégítés, az előre elkészített elhelyeződés, — ahogy a kintiek elgondolták — az ötven hónap utáni méltányos elszámolás napja is kell hogy legyen!

KORZÓ-MOZIR.-t.

TELEFON 11-85.	Igazgató: VAS SANDOR	TELEFON 11-85.
-------------------	--------------------------------	-------------------

▼

Kedden szerdán és csütörtökön

A legnagyobb szenzáció!

MIA MAY

csodásan szép alakítása:

Tatjana

Nagy dráma 4 felvonásban.

◆◆◆◆◆

Előadások **6 és fél 6** órakor.

Rendes helyárak.